

6 sierpnia 2019 r

Do
Rada Miasta Milanówka
05-822 Milanówek
ul. Kościuszki 45

Nawiązując do Uchwały Nr 89/IX/19 Rady Miasta Milanówka z dnia 24 czerwca 2019 r. w sprawie ustalenia kierunków działania organu wykonawczego w 2019 r. **zwracam się z prośbą o przedstawienie stanowiska Rady Miasta Milanówka w sprawie, która mimo, że należy do szczególnie aktualnych i ważnych dla Miasta Ogrodu, w powyższej Uchwale została całkowicie pominięta.**

Sprawą tą jest dbałość o ochronę środowiska zarówno w sensie działań proekologicznych jak i respektowania przepisów prawa ograniczających swobodę działalności szkodliwej.

Pytanie podstawowe: Jakie jest stanowisko rady w sprawie egzekwowania przepisów prawa w zakresie gospodarki ściekami, a w szczególności obowiązku przyłączania gospodarstw domowych do istniejących kolektorów ściekowych^{*)}, kontroli prawidłowości funkcjonowania szamb tam, gdzie brak kolektorów ściekowych? Pytanie to zadaję, ponieważ problem ten poruszany był kilkakrotnie na posiedzeniach komisji branżowych i sesjach Rady Miasta od początku bieżącej kadencji. Pisano o nim również w prasie: Michał Inkielman 2019-03-08 https://www.obiektywna.pl/Milanowek/ekologia-nie_stosowana , Ewa Kubacka 2019-04-16 <https://www.obiektywna.pl/Milanowek/czy-milanowkowi-grozi-katastrofa-ekologiczna> – bez reakcji władz miasta. Już na posiedzeniu Komisji Budżetu w dniu 17 grudnia 2018 r. (około 2h 16min - 2h 21 min), gdy dyskutowano o sensowności dopłat miasta do taryf ściekowych, zwracałem uwagę na fakt, że nie egzekwowanie ustawowego obowiązku podłączania się do istniejącej kanalizacji zbiorczej (USTAWA z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r. poz. 391, Dz. U. z 2018 r. poz. 1454) Rozdz. 3 art. 5) powoduje z jednej strony wzrost kosztów jednostkowych dla gospodarstw podłączonych, a równocześnie katastrofalnie wpływa na wzrost zanieczyszczenia gleby i wód gruntowych – opłaca się nie podłączać do kolektora tylko wówczas, gdy ma się nieszczelne szambo, a nieskuteczna „zachęta” w postaci dopłat Miasta do ścieków zbiorowych były marnotrawstwem środków publicznych. To prawda, że przepisy prawa zobowiązują burmistrza do nadzoru w tym zakresie i dysponuje on narzędziem egzekucyjnym (Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, Dz.U. z 2018 poz. 1314)), ale zarówno w przeszłości jak i obecnie stanowiska indywidualne radnych wygłaszane na posiedzeniach komisji preferują przymilną wobec wyborców politykę perswazyjną. Np. na

posiedzeniu Komisji Budżetu w dniu 28 marca 2019 r (około 1h 41min) jeden z radnych nazwał próbę wykorzystania Straży Miejskiej do kontroli szamb „szczuciem przez straż” i „szykanowaniem mieszkańców”, a „mieszkańcy powinni przyłączać się bez szczucia”). Nic więc dziwnego, że burmistrzowi również niespieszno do bardziej zdecydowanych środków administracyjnych.

A jaki jest efekt? Wciąż 850 - 860 gospodarstw milanowskich (jak podaje MPWiK – Sesja RM 25.02.2019 r. 2h 07min) nie podłącza się do kanalizacji, mimo takiej możliwości (a prawnie – obowiązku). Wysoki koszt ścieków powinien być problemem jedynie tam, gdzie sieć kanalizacyjna nie dotarła, bo koszt korzystania z sieci (choć wysoki w porównaniu z sąsiednimi gminami) jest znacznie niższy niż eksploatacja szczelnego szamba. Dlaczego władze miasta tolerują taką sytuację mimo, że z jednej strony jest prawnie niedopuszczalna, a z drugiej podnosząca koszt jednostkowy (taryfowy) ścieków?

Stąd moje pytanie: jakie jest stanowisko Rady Miasta Milanówka wobec nagminnego lekceważenia przepisów prawa w zakresie gospodarki ściekami, czy jest ono zbliżone do poglądu cytowanego radnego (bo innych stanowisk nie udało mi się usłyszeć)? Proszę o poinformowanie mnie o stanowisku Rady na mój adres podany w nagłówku pisma

***) Przepisy prawne – fragmenty Ustaw:**

USTAWA z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach
(Dz. U. z 2012 r. poz. 391, Dz. U. z 2018 r. poz. 1454)

Rozdział 3 Obowiązki właścicieli nieruchomości

Art. 5, ust. 1, p. 2 „Właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez: przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych”

Art. 5, ust. 6. Nadzór nad realizacją obowiązków określonych w ust. 1–4 sprawuje wójt, burmistrz lub prezydent miasta.

Art. 5, ust. 7. W przypadku stwierdzenia niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1–4, wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje decyzję nakazującą wykonanie obowiązku.

Art. 5 ust. 9 „Wykonywanie decyzji, o której mowa w ust. 7, podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.6).”

Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, Dz.U. z 2018 poz. 1314)

Art. 20. § 1, p. 2 „Organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym jest właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego w zakresie zadań własnych, zadań zleconych i zadań z zakresu administracji rządowej oraz obowiązków wynikających z decyzji i

postanowień z zakresu administracji publicznej wydawanych przez samorządowe jednostki organizacyjne”

Art. 119 § 1 „Grzywnę w celu przymuszenia nakłada się, gdy egzekucja dotyczy spełnienia przez zobowiązanego obowiązku znoszenia lub zaniechania albo obowiązku wykonania czynności, a w szczególności czynności, której z powodu jej charakteru nie może spełnić inna osoba za zobowiązanego” .

Art. 120 § 1. Grzywna w celu przymuszenia może być nakładana zarówno na osoby fizyczne, jak i osoby prawne, a także na jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

Art. 121 § 1. Grzywna w celu przymuszenia może być nakładana kilkakrotnie w tej samej lub wyższej kwocie, z zastrzeżeniem § 4.

Art. 121 § 2. Z zastrzeżeniem § 5 każdorazowo nałożona grzywna nie może przekraczać kwoty 10.000 zł, a w stosunku do osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej kwoty 50.000 zł.